

מיקי גבריאלוב:

**„ברצות אלוהים, אפילו
אבא יכול להיות אמא!“**

מה אני יכולה לעשות שב„שעה טובה“ גנבו לי את הרעיון? נשבעת לכם — שמרתי אותו עמוק-עמוק בראש, לא גיליתי לאף אחד. והנה, אני יושבת מול מסך הטלוויזיה בערב-שבת, ורואה איך אמנון ברזילי מראיין את לינוי ריבלין לכבוד יום-האם. אני לא מוותרת. גם אני החלטתי לכבוד יום-האם לראיין אבא שהוא גם אמא — את המלחין-זמר מיקי גבריאלוב, המגדל בכוחות עצמו את שני ילדיו מנישואיו הראשונים.

יש עוד שתי סיבות לכך שרציתי לראיין את מיקי. קודם כל, מגיע לו מזל-טוב, כי הוא נשא לאשה צעירה בשם מיכל, שעוזרת לו כעת בגידול ילדיו. ובנוסף לכך הוא עומד לשחק בפעם הראשונה בחייו בתצוגה.

● **איך אתה מרגיש בתור שחקן?**
פעם, כשהייתי ילד, הלמתי להיות שחקן. כשהופעתי עם יונתן גפן, הייתי אומר טקסט פה ושם, אבל זה לא היה זה. כעת אני ממש משחק בפעם הראשונה. זה יוצא לי — אני שחקן. תארי לך!

● **אתה נהנה?**
מה זה נהנה? ההצגה היא מעין קונצרט — ספק אופרטה, ספק אופרה לילדים. אני שר, מנגן על גיטרה. מה יכול להיות רע?

● **מי מפיק את ההצגה?**
מיכל מסיקה. היא באה מיחסיוציבור ומניהול עסקים. כעת היא מנהלת לי את העסקים.

● **בלומה, זוהי הפקה מישפחתית?**
בדיוק. חוץ מזה, אנחנו עושים עוד תקליט לילדים, בשם חקט ומוריץ, ותקליט לבד, לצעמי. אני כתבתי את המוסיקה וחלק מהטקסט, ואת רובו כתבה מיכל אשתי.

● **עד שהתחתנת עם מיכל, גידלת לבד את שני ילדיך.**
זה היה קשה.

● **ואיך זה עכשיו?**
עכשיו יותר קל, אבל יש קשיים אחרים. בסך-הכל, הילדים כעת מאושרים. יש להם מיסגלת יותר מקובלת מבחינה חברתית. זה יותר טוב להם מאשר קודם, כשהיו ילדיה לבד.

● **לאור הנסיון שלך, האם אתה חושב שילדים יכולים לגדול אצל אביהם, או שככל מיקרה הם צריכים להישאר אצל אימם?**
יכולים, בטח שיכולים. אבל זה לא קל. לא לאבא שמגדל את הילדים שלו לבד, ולא לאמא שמגדלת את ילדיה לבד.

● **אם זוג נפרד, היכן, לדעתך, צריכים הילדים להישאר — עם האמא או עם האבא?**
אם זוג נפרד, עדיף לדעתי שישארו אצל האמא. אבל אם אין ברירה, את יודעת, ברצות אלוהים אפילו אבא יכול להיות אמא.

דליה מזור:

**„נלמד על בשרו
של הציבור!“**

שלא נדע מהחדשות ששודרו במהלך השבוע האחרון בטלוויזיה. את הגלולה המרה של החדשות המתקו לנו בשידורי-הצבע. הגידו מה שתגידו, שידורי החדשות בצבע הם כמו אור בעיניים. דניאל פאר נראה יותר טוב בצבע, חיים יבין נראה יותר טוב, אפילו שרי רז נראית יותר טוב.

אבל מי שנראית הכי-טוב, היא ללא ספק מלכת הקרייניות, דליה מזור.

פעם פורשתי שלא כהלכה על-ידי דליה: היא חשבה בטעות שאני לא מפרגנת להופעה שלה. זו היתה איי-הבנה, ואני מכה על חטא. מאז ומעולם חשבתי שדליה מזור נראית כמו שקריינית טלוויזיה צריכה להיראות — נאה מאוד, קורקטית מאוד, מטופחת מאוד ונעימה מאוד.

בצבע היא נראית טוב יותר והצבע הבולנדי של שערך משתלב היטב עם התכלת שמאחורי.

● **עד עכשיו צודקת בשחור-לבן, כעת את מצפילמת בצבע. האם הכינו אתכם מראש לשינוי?**
עד עכשיו היו תשעים אחוז מהשידורים בהם השר תתפתי בשחור-לבן, וכבר הרבה זמן אנחנו מחכים לשידורי-הצבע. ידענו שזה יבוא. האולפן היה בתהליכי בנייה וקיבלנו הרצאה בנושא. כך שהיינו מוכנים. אבל כמו בתחילת ימיה של הטלוויזיה, אני מניחה שחלק מהעבודה נלמד על בשרו של הציבור.

● **מה את צריכה לדמוד כעת עד שידורי הצבע, שלא ידעת קודם?**
צריך להתאים צבעים. יש צבעים שעל המסך יוצאים מאוד-מאוד צורמים. צריך להקפיד על פרטים. כמו איפור העיניים כך שיתאימו לבגד, צריך שהשפתון יתאים לבגד.

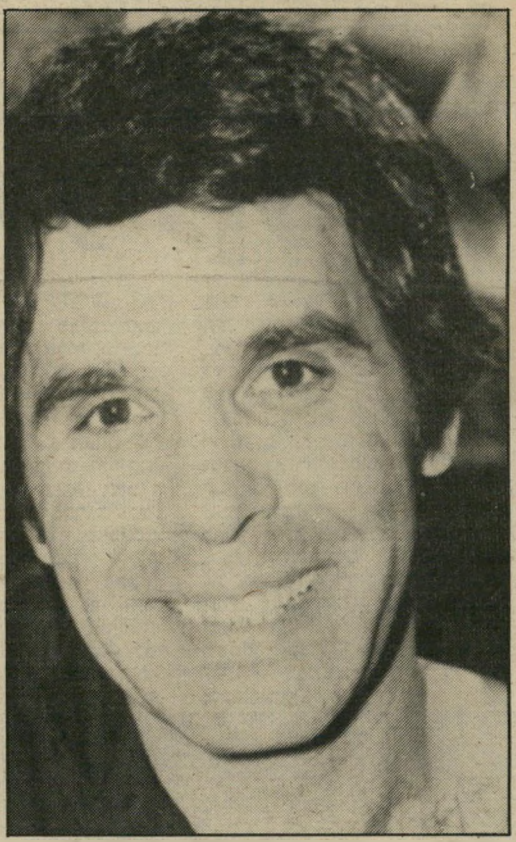
● **עד עכשיו היית מתאפרת בעצמך לפני השידור. האם גם בצבע את מתאפרת לבד?**
לא, אני מעדיפה שיאפרו אותי. אני מניחה שבמשך הזמן נלמד בעצמנו איך להתאפר. אבל כעת כולנו, לא רק אני, מרגישים יותר בטוחים בידיה של המאפרת.

● **הסבירו לך איזה צבעים מתאימים לשידורי הצבע ואיזה לא?**
מתחילים להסביר, וזה די מפחיד. כי יש הרבה צבעים שאסור — כמו למשל, כחול, מפני שהרקע הוא תכלת.

● **איזה צבעים מותר?**
בעיקר גוונים בהירים.

● **אני מבינה שהשידור הראשון נפל עלייך ללא הכנה מוקדמת?**
צילצלו אלי ב-4 אחרי הצהריים ואמרו לי שיש שידור בצבע. לא ידעתי מה ללבוש, ובאמת לא היה לי בגד מוכן מראש. גירדתי את הארון ומצאתי חולצה פרטית שלי.

וכעת תסלחי לי, הבן שלי צריך פיפי. אז תסתפקי במה שמרתי לך עד עכשיו.

צדי צרפתי:

**„שיהיה יותר
גדול מהחיים!“**

כבר הרבה זמן אני רוצה לדבר עם צדי צרפתי, במאי הבידור מס' 1 בישראל. לא יוצא לי. הבן-אדם כל הזמן עסוק, הוא הולך מהפקה להפקה כמו שאחר הולך מהמיטה לאמבטיה. הטלפון אצלו בבית אף פעם אינו עונה, כי הוא תמיד נמצא בחזרות. כשהוא נמצא בחזרות, אי-אפשר לדבר איתו, כי הראש שלו רק בעניין אחד — במה שהולך על הבימה.

כעת הוא מבינים את העדלאידע, שצריכה להיות התגובה של פורים, ואני הייתי צריכה להישאר ערה עד 2 בלילה, כדי לתפוס אותו.

● **זה שווה להשקיע בכיכך הרבה בהצגת ילדים?**
שרית, מה את מדברת? זו לא הצגת ילדים, זו בסירוש הצגה לכל המישפחה! המופע מחולק לשניים: חצי ראשון לילדים וחצי שני קרנבל.

● **קרנבל בדרך-כלל מתנהל ברחובות.**
זה לא זה. ארץ-ישראל של היום זה לא ארץ-ישראל של פעם. פעם תליאביב היתה קטנה. היית יורדת עם כיסא מהבית בשעה 5 בבוקר לתפוס מקום, או מבקשת מהשכנים להסתכל על העדלאידע מהמירפסת שלהם. היום מי בכלל מכיר את השכנים שלו?

● **למה אתה מתכוון אם כך, כשאתה אומר קרנבל?**
באירופה קוראים לזה אקסטראוגאנצה. מין מופעים מאוד מפוארים, שיש בהם ריגוש אינסופי. אנשים מופיעים עם דברים יותר גדולים מהחיים, וכל האקסטראז' ווגאנצה הזו נותנת לך להרגיש שאת נמצאת בחלום. אז בחלק הראשון לקחנו למשל את השיר החזומה של פינק פלויד, והלבשנו עליו מילים עבריות. כך עשינו עם שלאגרים כמו עין הנמר ואברא קדברה. בחלק השני יהיה קרנבל בראזיל עם קריגוליות ענקיות. ליצן עצוב, קלושאר ששר לילדו ומלכת הלילה. כל הדברים האלה שאת רואה בקרנבלים, עם אביזרים ענקיים וכלי-נגינה ענקיים — הכל יהיה בגדול.

● **אתה אוהב את זה?**
להגיד לך שאני חולם בלילה לעשות מופע ענקי לכבוד פורים בהיכל הספורט — זה לא. אני לא חולם על זה בלילה. אבל כדרכי, אני מתאהב בזה תוך כדי עבודה.

● **עד מה אתה חודם?**
באמת? על מחזמר, אבל לא חומר מועתק מברודוויי, לא משוה משלנו, מקורי.